

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

תוכן עניינים

- א. ראשית הגז נוהג בארץ ובחו"ל בפני הבית ושלא בפני בחולין
אבל לא במוקדשים.....2
- ב. שהזרוע והלחיים והקבה נוהגין בבקר ובצאן במרובה ובמועט.....5
- ג. וראשית הגז אינו נוהג אלא ברחלות ואינו נוהג אלא במרובה וכמה ...
חמש רחלות גוזזות כל שהן וכמה נותנין לו משקל חמש סלעים ביהודה שהן עשר
סלעים בגליל מלובן ולא צואי כדי לעשות ממנו בגד קטן ... שיהא בו כדי מתנה...6
- ד. לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו פטור לבנו ולא צבעו חייב.....7
- ה. הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים פטור מראשית הגז.....8
- ו. הלוקח גז צאנו של חברו אם שייר המוכר חייב לא שייר הלוקח חייב.....9
- ז. היו לו שני מינים שחופות ולבנות מכר לו שחופות אבל לא לבנות
זכרים אבל לא נקבות זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו.....9
- ח. בהמת השותפים חייב בראשית הגז.....10
- ט. ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות טבל וחולין מעורבים זה
בזה ... שותפות דעובד כוכבים דברי הכל חייבת.....10
- י. דשותפות ... כתב רחמנא תרומותיכם.....11
- יא. דשותפות ... כתב רחמנא עריסותיכם.....12
- יב. כל הבכור ... דשותפות לא כתב רחמנא ובכורות בקרכם וצאנכם.....13
- יג. בקרך וצאנך ... למעוטי שותפות עובד כוכבים.....13
- יד. מזוזה ... שותפות ... כתב רחמנא למען ירבו ימיכם וימי בניכם.....14

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

דף קלה.

א. ראשית הגז נוהג בארץ ובחו"ל בפני הבית ושלא בפני הבית בחולין אבל לא במוקדשים

נאמר בפרשת שופטים (דברים יח פסוק ד) וראשית גז צאנך תתן לו נצטוינו בזה במצות עשה¹ לתת ראשית הגז לכהן, ואפילו כהן בעל מום². ואין מצוה בהפרשה³. יכול לחזור בו וליתן אחר במקומו וי"א דההפרשה חלה ואין יכול לחזור בו⁴.

וי"א שמברכים על מצוה זו בשעת נתינת הצמר לכהן⁵ ולא בשעת ההפרשה⁶ וי"א שאינו מברך כלל⁷ ונהגו שאין מברכים⁸. וי"א שבכה"ג שיש ספק יברך בלא שם ומלכות⁹, וי"א שיהרהר בברכה¹⁰, וי"א שיאמר בדרך תפילה את הפסוק "ויברך דוד וכו' ברוך אתה ה' אלקי ישראל וכו' לך ד' הממלכה"¹¹

¹ רמב"ם הלכות ביכורים פרק י הלכה א

² משך חכמה עה"ת שם

³ תוס' ב"ק סו.

⁴ דרך אמונה ס"ק א

⁵ הרוקח שסו, פאת השולחן סי' ג ס"ק לט. ושכן נהג הגר"א, ועיין בדרך אמונה לגר"ח קניבסקי שם (צה"ל ס"ק ה) שכתב שאולי נהג כן רק במתנות ולא על ראה"ג

⁶ רמב"ן בהשנות לסה"מ שורש יב, (דאין בזה טבל ואין צריך לתקן את החפצא בהפרשה זו, שכל מצותו על הגברא, ראה לקמן מה שהבאנו מהגר"ח מבריסק בענין שותפים) רשב"ץ זהר הרקיע קמט, ודלא כמעשה רוקח על הרמב"ם רפ"י דביכורים שכתב ע"פ הדמשק אליעזר המובא בכנסת הגדולה (הגהות הטור שלג ב) דיברך על ההפרשה

⁷ שיירי כנסת הגדולה שלג א. חרדים במצוות התלויות בארץ מו, הכנה"ג בהגהות הטור סא ב, והפרי חדש סא א, והפרי תואר שם סא א שהבינו כך בתשובת הר"י בן פלט המובאת בשו"ת הרשב"א ח"א יח ורנד, וח"ג רפט, במיוחדות קפט, אבודרהם שער ג, תמים דעים קפט. והמעם בזה שאין הישראל נותן משלו אלא שהשם זיכה אותם לכהן משולחן גבוה, ותמים דעים לראב"ד קפט כתב ששאין לברך עליו כיון שהוא תלוי בכהן אם ירצה לקבלו והביאו הכנה"ג שלג לגבי ראה"ג

⁸ מספק הכנה"ג והשיירי כנה"ג הנ"ל, כף החיים סא ג, ספר ארץ ישראל להרי"מ מיקוצינסקי ח"ב סימנים יא, יב [ו], יג

⁹ (רוח חיים – פלאג'י סא ב)

¹⁰ (מהרם שיק יו"ד רפט ע"פ הפמ"ג שלענין ברכה הרהור כדיבור, וביאור הלכה או"ח סב ד"ה יצא פקפק בזה) ¹¹ שיהיה בזה שם ומלכות

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ויסיים אח"כ ברוך אשר צונו וכו'¹². וי"א שיאמר בריך רחמנא מלכא דעלמא אשר קדשנו וכו'¹³.

אין מברכים ברכת שהחיינו לא הנותן ולא הכהן המקבל¹⁴.

ראשית הגז, מצותה בתחלת הגזיזה¹⁵, שנקראת ראשית¹⁶, כלומר שיפריש מהגזיזה הראשונה שגזזו¹⁷ ויפריש מיד¹⁸ ומ"מ נראה שחייב לתננה לכהן רק אחרי שיגזזו חמשה צאן¹⁹ ואם הפריש²⁰ בין באמצע בין בסוף²¹ יצא²².

¹² (פתחי תשובה יו"ד שכח א בשם שו"ת פרי תבואה סי' סו) ובשו"ת חת"ס או"ח קנו כתב שסגי לומר עד ברוך אתה ד' וימשיך אלו קינו מלך העולם וכו', ודן בזה בהקדמת המנחת יצחק לחלק ה'.

¹³ (דרך פקודך מ"ע ד', מהרש"ם ח"א רה, פנ"י ברכות יב), מיהו יש שפקפקו בזה כיון דגם בלשון חול יש חשש הזכרה לבטלה (הפת"ש שם בשם הפרי תבואה, שו"ת רע"א סימן כ"ה). ובספר שמח נפש (גאגין) עמ' קס"ד בנדפס מחדש, ערך ספק, וספר ברכי נפשי מהגאון רבי יעקב סופר סימן ט"ז המצורף לספר זה שהביא כל הדעות בזה, ודעתו דמאחר שמצינו ללקט יושר מ' ע"ב שכתב על רבו התרומת הדין "כשקרא בנו בתחילה בספר תורה כשהתחיל ברכו, אמר בריך רחמנא מלכא דארעא שפטרנו מעונשו של זה", ושכן הביאו שנהג פעם אחת הסטייפלר וצוק"ל, שיש לנהוג הן

¹⁴ דרך אמונה שם סק"א וכתב דיתכן שלגר"א מברכים כמו בשאר מתנות צה"ל שם סק"ו וכ"כ בס' גז צאנך עמ' קמז כתב שיכניס עצמו בחיוב ע"י אכילת פרי חדש ואחר הברכה על הפרי יתננו לכהן וכתב לעיין בזה בביאור הלכה ריש סימן כ"ב לגבי תפילין, וכ"ש כאן שהמצוה באה מומן לזמן, ועוד שזמן הגיזה הוא עת שמחה. כדאיתא במעשה דנבל שמואל א כה ומעשה דאבשלום שמואל ב כג

¹⁵ תוספתא ריש פרק י' דחולין, שו"ע שלג יא, לבוש שם

¹⁶ רדב"ז לרמב"ם ביכורים פ"י טו

¹⁷ שערי צדק משפטי ארץ פ"ט א, ובינת אדם שם ה, וראה בתפארת יעקב ריש פירקין שתמה למה נקרא ראשית שהרי יכול להפריש ממה שירצה

¹⁸ חסדי דוד לתוספתא שם ד"ה ראה"ג, ולבוש ס"א ה לגבי זרוע לחיים וקיבה שזריזים מקדימים למצוות, ובצה"ל סק"ה תמה עליו דאין מצוה בהפרשה

¹⁹ מכתב הגר"ש וואזנר בריש ספר ראשית הגז ובשבט הלוי ח"ח רנ, ויתכן דהוא רק לרב חסדא (קלח). שהחייב מתחיל משעת גזיזת הכבש הראשון ולכן גזז ומכר חייב וכמו שביאר הר"ן שם, ולא לשיטת רב נתן בר הושעיא שם דס"ל שגזז ומכר פטור שהיו ראשית הגז בסופו – הוון יחזקאל סוף תוספתא א' בביאורים. ועיין בזה בס' גז צאנך עמ' לו

²⁰ הכונה נתן – דרך אמונה סק"א

²¹ פ"י לא מהגיזה הראשונה שגזז

²² שו"ע שלג יא ואין עורים בזה בכל תאחר – טורי אבן לראש השנה ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ראשית הגז נזהגת²³ בארץ בין בפני הבית בין שלא בפני הבית, נזהג בחולין אבל לא במוקדשין²⁴. אפילו כשהקדישה לבדק הבית חוץ מגיזתה²⁵ והכשתה²⁶.

לרמב"ם נזהג בזה"ז [ובזמן עזרא] מדרבנן²⁷, ולראב"ד מדאורייתא²⁸, וי"א דלכו"ע מדאורייתא²⁹ ומ"מ קי"ל דהוי דרבנן³⁰ ואפילו הגוזז בארץ כבשים שגדלו בחו"ל חייב³¹.

ראשית הגז אינו נזהג בחוץ לארץ³², אפילו לא במקומות הסמוכים לארץ³³ והגדל בארץ ונגזז בחו"ל פטור³⁴ וי"א שמן התורה ראשית הגז נזהג אפילו

²³ רמב"ם הלכות ביכורים פרק י הלכה א, שו"ע ונו"כ יו"ד שלג א

²⁴ דכתיב צאנך ולא של הקדש כדמפרש בסמוך בגמ'

²⁵ דכתיב צאנך ולומדים צאנך ולא צאן הקדש ובמוקדשים לגמרי לא בעינן מיעוט כיון שקי"ל שקדשי בדק הבית בעינן העמדה והערכה, וכיון שצריך להעמיד את הגיזה א"א לגיזה [שם חולין קלה, ועיין רע"ב ורעק"א למשנה שם]

²⁶ שגיזתה מכחישה את גופה, ולולי זה היה אסור לגיזה אף לולי המיעוט הנ"ל. [ובמוקדשים למזבח לא בעינן מיעוט שאסורים הם בגיזה, ואף במקדיש אבר אחד פשטה הקדושה בכולה כרבי יוסי במשנה בפ"ג דתמורה (י).] - שם חולין קלה

²⁷ דבעינן ביאת כולכם בתרומה ולומדים נתינה נתינה מתרומה מהר"י קורקוס שם ביכורים פ"י ה"א, מנחת חינוך תקח [ג] ועי"ש שכתב שהחינוך סתם דנוהג בזה"ז בא"י מדאורייתא חזו"א יו"ד ז' [א], פמ"ג סי' ס"א מש"ז ז.

²⁸ דלא בעינן ביאת כולכם בתרומה.

²⁹ מהרי"ט ח"א כה וכן משמע בפלתי ס"א ו, ועיין יד אברהם על השו"ע סי' ס"א ס"ק י"א.

³⁰ חזו"א שביעית ז' סקכ"ח, מעשרות ז' סק"י, מל"מ תרומות פ"ז י"ז, שדי חמד כרך ה' 329א, ובבית הלוי ח"ג סימן א ענף ו' [ה] כתב דמ"מ חומרתו כדברי קבלה.

³¹ חזו"א לקוטים לזרעים ז' (א) סק"ג, ובסי' ר"ד סק"ג כתב כן רק בדרך אפשר.

³² רמב"ם ביכורים פ"י א שו"ע יו"ד שלג א, כרב נחמן בר יצחק האידנא נהוג עלמא כהני תלת סבי וכו' הפוסקים כרבי אילעאי שלומדים נתינה נתינה מתרומה - חולין קלו', נוי"א דפסקינן כר' אילעאי ולא ממעמיה - רמב"ן שם ועוד, ועיין ר"ן שם ואור שמח שם הלכה א, ודלא כסתם משנה - חולין פ"א מ"א (קלה). שנוהג גם בחו"ל.

³³ אף שחייבים בתרו"מ - רמב"ן ורשב"א המובאים בחידושי הר"ן והרישב"א קלו':

³⁴ חזו"א שביעית ב' סק"ו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

בחול, אלא שלא נהגו כן³⁵. ויש שכתבו³⁶ שהנותן ראשית הגז בחול נקרא הדיוט³⁷ אבל מצינו לגדולי הדורות שנהגו כן אף בחול³⁸.

יש מגדולי הדורות שהשתדלו לקיים מצוה זו³⁹ ויש שסיננרו על אלה שאינם מקיימים אותה היום⁴⁰ ויש שכתב שאין נוהגים כן היום אף בארץ ישראל⁴¹ והשיגו עליו⁴².

ב. שהזרוע והלחיים והקבה נוהגין בבקר ובצאן במרובה ובמועט

כבר התבאר לעיל דף עט: ודף קלב. שמדכתיב⁴³ (דברים יח פסוק ג) וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לפה הזרע והלחיים והקבה. למדנו שהמתנות⁴⁴ אין נוהגין אלא בשור ושה בלבד ולא בחיה ועוף, דהכי קרא כתיב, ומדכתיב אם שור אם שה ולא כתיב שור ושה, מרבינן שנוהגין גם כן בכלאים הבא מן העז והרחל שהם שניהם מין שה, והוא הדין בכוי שהוא בריה בפני עצמה⁴⁵, שריבה הכתוב מיתורא אם שיהיו המתנות נוהגין בו שאינו מין חיה.

³⁵ רמ"א שם בשם הטור דפסקין כרבנן ודלא כרב אילעאי. וכתב מנ"ח תקח [ג] בשו"ע חובאו ב' בדעות ומה לנו להכריע

³⁶ יש"ש פרק ראשית הגז י"א מדברי הרא"ש בסוף פרק ראשית הגז

³⁷ ככל דבר שפטרורו רבנו ועושהו, עיין מש"כ בזה הברכי יוסף שלג, ובשדי חמד ח"ג 164–165 ו 81

³⁸ שו"ת חת"ס יו"ד שא, וכתב שנהג כן הפלתי, וי"ל דגם היש"ש לא כתב כן רק לדעת בשו"ע ולא לדעת הרמ"א ועיין בית לחם יהודה בשם מהרי"ל צט בשם מהר"ם שיעשה כן [הפרשת זרוע לחיים וקובה בחול רק בצינעא, ובכף החיים ס"א צו פליג עליה עי"ש. וגם הגר"א [תוספת מעשה רב כו] נתן מתנות כהונה לכהן בדווקא בפחרסאי שיתפרסם

³⁹ החת"ס בשו"ת יו"ד שא, האדר"ת באגרותיו

⁴⁰ חת"ס לחולין קלו: ד"ה בר' אילעאי ועוד כתבו דהוא משום שראה"ג הוא תמורת עבודתם בית המקדש שניתן לאבנט הכהן ולפיכך היום שאין ביהמ"ק הקילו. ובחזו"א שביעית סי' ב' [ו] כתב שאין נוהגים כן כיון שהיום מעלים לכהונה ע"פ עצמם

⁴¹ בית הלל לשו"ע שלג שכתב שהעידו כן לפניו

⁴² הפרי חדש בקונטרס אחרון לס' סא, וכתב שהעידו לפניו עדי שקר ובעין זה כתב הברכי יוסף שלג, ובצהה"ל סקל"ב כתב שכונת הבית הלל שאינו נוהג מדאורייתא וק"ל

⁴³ שו"ע ונו"כ יו"ד סא א וש"ך שם א

⁴⁴ שו"ע ונו"כ שם יז

⁴⁵ לבוש ומ"ז שם יט

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

**ג. וראשית הגז אינו נוהג אלא ברחלות ואינו נוהג אלא
במרובה וכמה ... חמש רחלות גוזזות כל שהן וכמה נותנין
לו משקל חמש סלעים ביהודה שהן עשר סלעים בגליל
מלובן ולא צואי כדי לעשות ממנו בגד קטן ... שיהא בו
כדי מתנה**

כל מי שיש לו לפחות חמשה⁴⁶ כבשים⁴⁷ בין זכרים⁴⁸ בין נקבות⁴⁹ בין קטנים-טלאים בין גדולים, בכל פעם⁵⁰ שגוזז חייב לתת מן הצמר מתנה לכהן.

אין חיוב במצוה זו אלא בחמש צאן שהמשקל של הצמר של כל אחד מהם לפחות שנים עשר סלע שהוא כ - 240 גרם (ויתן כ-480 ג' בגלל פחת הרחיצה)⁵¹ וסך הכל משקל כל הגיזה שלהן לפחות ששים סלעים (1200 ג' וכנ"ל קודם ליבון 4800 ג')⁵² ואם אחד מהם פחות ממשקל י"ב סלעים, אע"פ שמשקל סך כל הצמר של חמשת הכבשים ששים סלע או יותר, פטור⁵³.

⁴⁶ שו"ע שלג ט בבית הלל חולין פ"א משנה ב' קלה. וגמ' קלו. ונלמד שנא' (שמואל א' כ"ה) חמש צאן עשויות - שמעשות את בעליהם למצוה ודלא בבית שמאי הסוברים שתיים, ודלא כר"ף הסובר ארבע צאן - כ"כ הרא"ש ובה"ג וב"י בס"י שלג.

⁴⁷ שנאמר בתורה במעם המצוה "כי בו בחר וגו' לעמוד לשרת", ודבר הראוי לשרת היינו כבשים-רחלים שצמרן ראוי לעשות ממנו תכלת לבגדי כהונה - רבי יהושע בן לוי בחולין קלו. וברע"ב פ"א מ"א ד"ה אלא הביא את ההו"א בגמרא - ראה שם בתיו"ט ורש"י במשנה חולין קלה. גם הביא את הלימוד בהו"א ובנוסח אחר, - עיין ברעק"א על המשנה שם.

⁴⁸ במאירי כתב דדוקא נקיבות שראוי לבגדים וכ"כ בפיה"מ לרמב"ם מהדו"ק - כ"כ הר"י קאפח על פיה"מ וכתב שחזר בו הרמב"ם במהדו"ב - ראה צהה"ל סקס"א.

⁴⁹ שו"ע שלג ב והנקבות עדיפות שצמרן רך יותר (חולין קלו.) - גר"א שלג ב' ובדמשק אליעזר שם.

⁵⁰ חינוך תקח. אפילו גוזז מאה פעמים - רש"י קלה. ד"ה ראשית.

⁵¹ גז צאנך עמ' לא מזו וקמ, ודרך אמונה פו ופח

⁵² חולין קלו: כחכמים בחולין פ"א משנה ב' קלה ודלא כרבי דוסא בן הרכינס הסובר שמשקל כל אחד צ"ל שלושים ושבע וחצי סלעים, וס"ה כל החמשה משקלם מאה שמונים ושבע וחצי סלעים

⁵³ שו"ע שלג ט, ודלא כרא"ש ושאר ראשונים דס"ל דחייב כבר על משקל שש סלעים דרך אמונה פו, וצהה"ל שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

שיעור הנתינה: בשו"ע נאמר "מי שיש לו הרבה גיזות ורוצה לחלקם להרבה כהנים, יתן לכל אחד מהם צמר אפילו כשהוא מטונף לפחות בכמות שלאחר שילבנו הכהן יהא בו משקל חמשה סלעים⁵⁴ שראוי לעשות בו בגד קטן⁵⁵ שהיא מתנה המועלת"⁵⁶ וי"א דהוא שיעור הנתינה תמיד⁵⁷, ומ"מ יחמיר ברמב"ם⁵⁸ ויתן לכהן אחד מששים מכל מה שגזז במשקל⁵⁹ וי"א דא' מששים הוא השיעור הנתינה תמיד⁶⁰ ומדאורייתא סגי בכל שהוא⁶¹. וי"א דהשיעור הנ"ל הוא מדאורייתא כשיש לו⁶².

ד. לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו פטור לבנו ולא צבעו חייב

כבר התבאר במסכת ב"ק דף צג: שאם גזז הצמר⁶³ וצבעו⁶⁴ צביעה שאינו חוזר לברייתו⁶⁵, קודם שיתן⁶⁶, כיון שקנאו בשינוי, נפטר מראשית הגז, אבל צבע החוזר לברייתו אינו קונה וחייב ליתן. וי"א⁶⁷ אפי' צבע החוזר לברייתו

⁵⁴ ביהודה שהן עשר סלעים בגליל – משנה שם, דהיינו 100 גרם, ויתן 200 ג' שאחרי הליבון ישאר 100 ג' – גז צאנך המובא בדרך אמונה שם סקקי"ז
⁵⁵ דהיינו האבנט של הכהנים חולין קלח וברש"י שם
⁵⁶ לפי שהוזכר בפסוק לשון נתינה – תתן לו (דברים י"ח) – חולין פ"א משנה ב' קלח. שו"ע שלג יג
⁵⁷ 100 ג' וכנ"ל – גז צאנך עמ' קיב
⁵⁸ ביכורים פ"י א
⁵⁹ וי"א בשווי כגון צמר טוב ששווי א' מששים של שווי הרע השוקל יותר, – הגר"ח בדרך אמונה סק"ח בשם הרדב"ז ח"ה רח"צ, ואף שהשו"ע השמיטו כתב הגר"א יב שהסכים בזה
⁶⁰ דרך אמונה סק"ח וסקקי"ג שכתב שהשו"ע פסק כרמב"ם שיתן א' מששים, ודייק כן מדברי השו"ע שכתב שיתן ה' סלעים רק "מי שיש לו הרבה גיזות", וכן ממש"כ בסעיף ט שחייב רק ביש לו גיזה בששים סלעים, עי"ש, ומ"מ צ"ע דאין זה מפורש בשו"ע ועי"ש בהה"ל דאין בזה עין יפה דאינו שכיח
⁶¹ ש"ך שם ס"ק י וכן משמע ברבינו יהונתן בר"ן ובתוס' הרא"ש קלז:
⁶² חזו"א יו"ד ריד בס"פ ראה"ג, ועיין בזה בבאה"ה"ל ד"ה שנאמר וד"ה ואין שו"ע ונו"כ יו"ד שלג ג
⁶³ דוקא נקט גזז ואח"כ צבע אבל צבעו תחלה ואח"כ גזז בשם נזר הקודש חולין קל"ז ב'
⁶⁴ מחלוקת הטור ורבינו ירוחם עי' בביאור הגר"א חו"מ סי' ש"ס סק"ח לענין גזילה ועי' במאירי ריש הגזול דעתו ג"כ דדוקא באינו חוזר וכ"כ רבנו יונתן בפ' רה"ג:
⁶⁵ ודוקא שצבע כל הגיזה אבל אם שייר מהם חייב להפריש ממה ששייר שכבר נתחייב ואפי' כבר הפריש רה"ג וצבע מה שהפריש לא נפטר דאין הפרשה ברה"ג וכמאן דליתא דמי וכנ"ל ה"א סק"א [ולחסוברים שם דשייך הפרשה צ"ע דהא מ"מ חייב באחריותו כדלקמן ה"ח] אבל אם גזז ראשון ראשון וצבעו אין מצטרף ולפ"ד רבנו לקמן הט"ו גם בזה דוקא אם צבע בסוף את כולן אבל אם שייר מהן חייב, דרך אמונה שם מד
⁶⁷ וכ"ד החזו"א ב"ק סי' י"ז סק"א ב' כ"ב

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

נקרא שינוי וקנאו, ואין נ"מ בין אם היה לבן וצבעו באחד מהצבעים או שהיה שחור וצבעו אדום וכה"ג.

הלבינו קודם שיתן שנקתו מהלכלוך במים אפי' הלבינו⁶⁸ באופן שאינו חוזר לברייתו אין זה שינוי ולא קני, וחייב להפריש אחר שלבנו, ודוקא הלבינו במים אבל אם ניפצו והלבינו⁶⁹ הרי זה שינוי כמש"כ רבנו בפ"ב מגזלה הי"ב וי"א⁷⁰ שאם ליבנו ע"י גפרית מקרי שינוי וי"א⁷¹ דשום ליבון לא מהני ויש מחלקים⁷² דאע"ג דבגזלה הוי שינוי ברה"ג לא הוי שינוי.

כשקונה ראשית הגז בשינוי, שאינו חייב ליתן, דמים נמי לא מחויב לשלם, שהרי זה ממון שאין לו תובעין והרי הוא כמזיק מתנות כהונה. אולם י"א⁷³ שחייב לצאת ידי שמים, ולכתחלה אסור לצבוע⁷⁴.

ה. הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים פטור מראשית הגז

הקונה את גז צאנו של עובד כוכבים, אחר שגזזו העובד כוכבים, פטור מראשית הגז⁷⁵. ואם קנה מהגוי את הצאן לגיזתו – גוף לפירות⁷⁶ חייב⁷⁷, אע"פ שגדלה הגיזה ברשות העובד כוכבים, ואע"פ⁷⁸ וחוזרים הצאן לעובד כוכבים אחר גזיזה, חייב⁷⁹ ויש חולקין ואומרים דפטור⁸⁰ ורק אם קנה הצאן לגיזתו⁸¹ חייב⁸².

⁶⁸ ערה"ש

⁶⁹ לח"מ פ"ב מגזלה הי"ב

⁷⁰ רא"ש בב"ק וטור חו"מ סי' ש"ס

⁷¹ השלמה רפ"ט דב"ק ומובא ג"כ במאירי שם ובנמוק"י חולין קל"ו

⁷² מאירי שם

⁷³ מל"מ וכ"פ בשע"צ

⁷⁴ פיה"מ לרבנו הנדפס במאירי ובהוצאה חדשה ואפשר שאם צובעו לטובת הכהן ואינו רוצה לקנותו בזה מותר לכתחלה וכנ"ל. דרך אמונה ציון ההלכה שם צ

⁷⁵ חולין פ"א משנה ב' קלה. כיון שהיה של עובד כוכבים אחר הגיזה – ש"ך שם ד

⁷⁶ כלומר שלקח הגיזה בעודו במחובר – ש"ך שם ד

⁷⁷ כיון שלקחן במחובר קודם שגזזו העובד כוכבים

⁷⁸ שעיקר הצאן של עובד כוכבים – ש"ך שם

⁷⁹ שו"ע שלג ז

⁸⁰ כשגוף הצאן הוא של עובד כוכבים

⁸¹ כלומר שיהיה [הצאן] שלו בשעת הגיזה ש"ך שם ס"ק ד

⁸² רמ"א שלג ז בשם הרש"י והטור

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ו. הלוקח גז צאנו של חברו אם שייר המוכר חייב לא שייר הלוקח חייב

הקונה את גז צאנו של חברו בעודו מחובר, אם שייר המוכר לעצמו מעט מצאנו לגזוז, חייב המוכר להפריש מהנשאר על הכל. ואע"פ שמכרו לפני שהתחיל לגזוז את צאנו⁸³ ואם לא שייר המוכר לעצמו כלום, הלוקח חייב להפריש⁸⁴ שאומר לו המוכר לא מכרתי לך את ראשית הגז השייך לכהן ולקחתי ממך מעות רק תמורת הצמר השייך לי⁸⁵.

מי שקנה את גז צאנו של חברו בעודו מחובר ולא שייר המוכר לעצמו כלום, ופירש לו: אני מוכר לך הכל שניהם פטורים⁸⁶ ומכל מקום לכתחלה אסור לעשות כן למכור הצמר במחבר ולהפקיע ממונו מיד מצוה⁸⁷ המוכר את גז צאנו של חברו אחר הגיזה המוכר חייב⁸⁸.

ז. היו לו שני מינים שחופות ולבנות מכר לו שחופות אבל לא לבנות זכרים אבל לא נקבות זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו

מי שהיו לו שני מיני צמר, כגון צמר בצבע לבן, וצמר בצבע שחומה-אדומה, או צמר זכרים וצמר נקבות ומכר צמר ממין אחד, והשאיר לעצמו את הצמר מהמין השני, הקונה נותן לעצמו על מה שקנה, והמוכר נותן לעצמו על מה שהשאיר לעצמו⁸⁹.

⁸³ – דחוקה אין אדם מוכר מתנות כהונה, והמתנה של הכהן נשארת אצל המוכר

⁸⁴ חולין פ"א משנה ב' קלה. – שו"ע ורמ"א שלג ח' וש"ך שם ס"ק ה-ו

⁸⁵ ש"ך שם ח

⁸⁶ רמ"א שלג ח' בשם הטור. המוכר פטור דבעודו מחובר לא חל עליו ראשית הגז ובשעת גזיזה לאו גז צאנו הוא דהגיזה לאו שלו, וכן הלוקח פטור דלאו גז צאנו הוא דהא הצאן אינו שלו – ש"ך שם ס"ק ח

⁸⁷ ש"ך שם

⁸⁸ דהא משעת גזיזה חל עליו ליתן ולמה מכרה והלוקח פטור דלאו גז צאנו הוא – ש"ך שלג ח

⁸⁹ שו"ע שלג ח

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ח. בהמת השותפים חייב בראשית הגז

השותפים, חייבים בראשית הגז. והוא שיהיה בחלק כל אחד כשיעור⁹⁰. וי"א שיתנו ביחד שיעור נתינה אחד, וי"א שיתן כל אחד מחלקו בנפרד. אבל חמשה צאן בלבד של שני שותפין, פטורין⁹¹.

דף קלה:

ט. ישראל ועובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות טבל וחולין מעורבים זה בזה ... שותפות דעובד כוכבים דברי הכל חייבת

כבר התבאר במסכת גיטין דף מז. ששותפות⁹² העכו"ם חייבת בתרומות ומעשרות⁹³, כיצד ישראל ועכו"ם שקנו שדה בשותפות לפני הזריעה, אפילו

⁹⁰ רמב"ם ביכורים פ"י ה"ד ברדב"ז לרמב"ם שם ובביאור הגר"א יו"ד שלג כתב דפסק כרבנן בחולין קלה. הסוברים שבהמת השותפין חייבת בראשית הגז ודלא כרבי אילעאי הפוסט שם, וביאר הגר"ח מבריסק בחידושו לרמב"ם ביכורים פ"י ה"ד דכיון שלמדנו שראשית הגז אינו טובל החיוב הוא על גברא-הבעלים, ולכן בעינן שיהיה לכ"א כשיעור (ולכן גם בגזז את הכבש השני אחר מכירת הכבש הראשון חייב שמצטרפין זה אחר זה), משא"כ חלה שהחיוב על החפצא ולכן סגי בשיעור עיסה של חמשה רבעים ס"ה לשניהם יחד להתחייב בחלה אף ששיכת לשני שותפים (וכעין זה בזכר יצחק עא, ועיין בזה בחזו"א ליקומים ז' ב, ובדרך אמונה – ביהח"ל ביכורים פ"ו ו). ועיי"ש בגר"ח שהקשה על המנחת חינוך שכתב שפסק הרמב"ם כרבי אילעאי שמודה ששותפים חייבים כשיש לכ"א כשיעור, והוכיח שאינו מודה ר' אילעאי בזה, עיי"ש, ועיין באבי עזרי קמא מזוזה פ"ו יב, וברי בעאה ביכורים פ"י יד, ובאבן ישראל ח"ג שם

⁹¹ שו"ע שלג י

⁹² רמב"ם הלכות תרומות פרק א הלכה ב

⁹³ בחלקו של הישראל, ויכול לברך ע"ז ולכן אם מירח ישראל הכל חייב חלקו של ישראל מה"ת [אבל חלק הגוי פטור לפ"ד רבנו לעיל ס"ק קכ"ב דמירוח ישראל בשל גוי לא מחייב] ואם מירח הגוי הכל, חייב חלקו של ישראל לדעת רבנו מדרבנן, משום בעלי כיסין כנ"ל הי"ג, ולהפוסקים שם דמירוח גוי בשל ישראל חייב מה"ת

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

חלקו שדה בקמתה בעודה מחוברת עם התבואה⁹⁴, ואין צריך לומר אם חלקו גדיש אחר שכבר קצרו בשותפות, הרי טבל וחולין מעורבין בכל קלח וקלח מחלקו של עכו"ם, אף על פי שמרחן העכו"ם, וחיובם מדבריהם⁹⁵.

ואין לו תקנה עד שיעשר ממקום אחר על חצי חלקו של הגוי, וי"א⁹⁶ שיכול לעשר מתוך פירות אלו על כל חלקו וכן אם הי' שותף רק בשלישו או ברביעו הכל לפי החשבון. וי"א⁹⁷ שא"א לעשר מתוך חלקו שמא אלו שלוקח להפריש הם הפטורים ומוכרח לעשר ממקום אחר על הכל דמספקא לן אולי הכל חלקו או חציו או שלישו ולא ידעי' כמה. והמעשרות שלוקח ממקום אחר צריך להפריש גם עליהם ממקום אחר וכן המעשרות השניים עד שלא ישאר אלא דבר מועט ויתן כל התרומה לכהנים וללוים

אולם אם רוצה יכול להתנות שיהא תרומה בכל קלח וקלח בצד צפונו או דרומו לפי חשבון החייב, וכן מעש"ר, ויכול אח"כ להפריש משם התרומה"ע.

אבל חלקו של ישראל⁹⁸ מסתמא מרחינהו ישראל וא"כ חייב הכל מה"ת דלא גרע מלקח מגוי פירות ומירחן דחייב מה"ת כיון דאין קנין

י. דשותפות ... כתב רחמנא תרומותיכם

גם כאן חייב מה"ת, וכיון דאין ברירה בשל תורה ולא ידעי' איזה חלק של ישראל שניהן חייבין, והוי תערובות כדמפרש ואזיל.

⁹⁴ ולא אמרי' יש ברירה דזה חלקו של ישראל וזה חלקו של גוי דק"ל בדאורייתא אין ברירה

⁹⁵ ובדרבנן קי"ל יש ברירה כיון דעיקרן מה"ת ודבר שעיקרו מה"ת קי"ל אין ברירה.

⁹⁶ רש"י שם ומאירי בגיטין ובהולין (ושם הביא ג"כ שיש חולקין) וכן הסכים מהרש"ל ביש"ש שם לשיטה זו וכ"נ שהסכים הגר"א ביו"ד סי' ש"ל סק"ה שאם היו שותפין מתחלה יכול להפריש מיני' ובי'

⁹⁷ תוס' בגיטין מ"ז ב' והרשב"א והריטב"א החדשות שם וכן בריטב"א חולין ובתוס' הרא"ש שם וכן הסכים בשאנ"א סי' צ' ויל"ע לשיטה זו בשותפין ישראל שחלקו איך יעשרו כיון דק"ל אין ברירה והאחין ושותפין שחלקו לקוחות הן כמש"כ רבנו בפ"ו ממעשר הי"ד ע"ש בד"א ס"ק ק"מ, א"כ חלק חלקוהו אין חייב אלא מדרבנן וכן מבואר בחזו"א שביעית סי' ד' סק"ה וחלקו חייב מה"ת וכל פרי שלוקח שמא הוא מהלקוח וא"א לעשר מחיוב דרבנן על חיוב מה"ת וגם בזה"ז הוא אחד דרבנן על תרי דרבנן ואולי כיון דבזה"ז הוא מדרבנן יש לסמוך על דעה ראשונה דאפשר לעשר מיני' ובי' ויותר טוב שיעשר קודם שחלקו ואם לא עישר קודם יעשר ממקום אחר עליהן מחיוב דאורייתא ואף על גב דמעשר מחיוב דאורייתא על חיוב דרבנן כבר הקיל בזה מרן בזמנינו שאין אוכלין את התרומה כדלקמן פ"ה הי"ד ס"ק קמ"ד ואת המעשרות הנאכלין יחזור ויעשר מיני' ובי' שו"ר בס' זכר טוב סי' ט' סק"ט שמצדד דשותפין לא מקרי לקוח ע"ש אך ראייתו מהר"ש פאה פ"ק מ"ו גבי פאה יש לדחות דנהי שיש לו זכות בהשדה ליטול חלקו אבל לא חלק חברו. דרך אמונה – ציון ההלכה

שם ס"ק שנא

⁹⁸ מרכה"מ שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

פירות השותפין⁹⁹ חייבים בתרומה ומעשרות¹⁰⁰, ואינם צריכים ליטול רשות זה מזה, אלא כל התורם מהם תרומתו תרומה.

י"א¹⁰¹ שאפי' לכתחלה יכול כל א' לתרום על הכל¹⁰², דודאי ניהא לי' לחברו אבל אינו יכול¹⁰³ לעשות שליח בלי רשות שותפו דשמא לא ניהא לי' שאחר יתרום אבל דעת רוב הראשונים¹⁰⁴ דלכתחלה לא יתרום על חלק חברו אפי' אם יודע בו שאינו מקפיד, גזרה אטו שותף דמקפיד אלא ישאל ממנו רשות וכן בתרומת מעשר ובשאר מעשרות.

י"א. דשותפות ... כתב רחמנא עריסותיכם

עיסת השותפין¹⁰⁵ בין שלקחו¹⁰⁶ מתחלה בשותפות ובין שעשה כ"א עיסה בפ"ע¹⁰⁷ ואח"כ נשתתפו וערבבו העיסות יחד אפי' אין לכל א' כשיעור חלה

⁹⁹ רמב"ם הלכות תרומות פרק ד הלכה ה, שו"ע ונו"כ שלא לה
¹⁰⁰ ברמב"ם כתב שנאמר מעשרתיכם והוא בדברים יב פסוק ו ובגמ' כתיב גם תרומותיכם ועיי' בצה"ל ס"ק רב שכתב וצ"ע למה הביא רבנו קרא דמעשר ולא קרא דתרומה שו"ר במע"א שעמד ע"ז ועיי' ש"ך יו"ד סי' של"א סקס"ה, אולם אין פסוק זה דתרומותיכם בחומש אלא ביחזקאל מד ל אולם נאמר תרומה בלשון רבים בתורה בבמדבר יח פסוק כז ונחשב לכם תרומתכם.

¹⁰¹ כמש"כ הב"מ בשם הר"ק במסקנתו והגר"א ביו"ד סי' של"א סקפ"א דלגמ' דידן היבא דמותר שרי גם לכתחלה וכ"כ המאירי בקדושין מ"א ב' דתורם אף לכתחלה ועיי' במשנה ראשונה

¹⁰² הש"ך ביו"ד סי' של"א סקס"ה כתב משום דכאילו מינהו שליח דמי וי"ל שא"צ למנותו שליח ואפי' אם השני אין יודע כלל שנתמרחו הפירות דהוי כמו יאוש שלא מדעת ג"כ מהני שכ"ז שלא חלקו הכל שייך לכל א' מהן עיי' ר"ן ר"פ השותפין והוי כדירי' כ"ז שאין חברו מקפיד ועיי' במע"א שכ' דלענין נתינה אינו יכול ליתן בלי חברו שהרי גם לחברו יש טוה"נ ולכא"ו אינו מוכרח די"ל דמסתמא אין חברו מקפיד ע"ז ועוד דבתמורה י' א' ילפי' מקרא דלתורם יש טוה"נ ואף על גב דגם אריס יכול לתרום לכתחלה כמש"כ המאירי בקדושין מ"א ב' (ע"ל ה"י ומש"כ שם) ואפ"ה הטוה"נ לשניהן כמש"כ רבנו בפ"ו ממעשר הי"ז וי"ל דאריס אין יכול לתרום אלא מדין שליחות שהרי אינו שלו משא"כ שותף כנ"ל ועוד דמש"כ רבנו בה' מעשר מיירי שאין הבעה"ב מסכים בהדיא. צה"ל רו

¹⁰³ ב"י יו"ד סי' שכ"ח בשם הסמ"ג וכ"כ הרמ"א שם וע"ש במקדש מעט סקי"א
¹⁰⁴ שהביאו כולם תי' הירו' ריש תרומות דלכתחלה לא יתרום הר"ש תרומות פ"א מ"א ופ"ג מ"ג והרא"ש שם והרשב"א בקדושין מ"א ב' והתוס' רי"ד שם (אך בתחלה כ' שם תי' אחר ע"ש) והא"ז סי' רכ"א ופסק כן ושטמ"ק תמורה י"ג א' ועיי' בחזון נחום בהנהגותיו פ"ד ה"ו.

¹⁰⁵ רמב"ם הלכות ביכורים פרק ו הלכה ו, ושו"ע ונו"כ של ב

¹⁰⁶ פת"ז סי' שכ"ו סק"א

¹⁰⁷ רדב"ז בשם הרשב"א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

אלא בעירוף כולם יחד מצטרפין וחייב בחלה, אם יחלקו אחר אפיה¹⁰⁸ וי"א¹⁰⁹ שאם אין כזית לכל א' פטורין ואם לא' יש כזית ולא' אין כזית אם באותן שיש להן כזית יש שיעור חלה חייבת בחלה ואם לאו פטורה והעושה עיסה לרבים חייבת בחלה אם יחלקם אחר אפיה¹¹⁰.

יב. כל הבכור ... דשותפות לא כתב רחמנא ובכורות בקרנם וצאנכם

בהמת¹¹¹ השותפין חייבת בבכורה. דכתיב (דברים יב פסוק ו) ובכורת בקרכם וצאנכם, דהיינו של רבים.

יג. בקרד וצאנך ... למעוטי שותפות עובד כוכבים

שותפות הגוי¹¹² פוטר מן הבכורה לא נאמר (שם פסוק יז) בכרת בקרד וצאנך אלא למעט שותפות הנכרי¹¹³, שאם היה שותף בפרה או בעובר אפילו היה לנכרי אחד מאלף¹¹⁴ באם או בולד, הרי זה פטור מהבכורה.

¹⁰⁸ וכ"ז דוקא אם אין דעתו לחלקו רק אחר אפיה אבל אם דעתו לחלקה בצק פטורה כדלקמן הי"ט עיין ש"ך סי' שכ"ז סק"א. וגם דוקא אם הי' בלול אבל אם נשכו זה בזה ואינם שותפין יש בזה חילוקים כדלקמן רפ"ז. וכ"ז בשותפות של שני ישראלים אבל שותפות ישראל וגוי התבאר בה"ט שם ודעת הרשב"א דעיסת השותפין ישראלים פטורה מחלה אבל כל הראשונים חולקים ע"ז וכן פסק בשו"ע

¹⁰⁹ רדב"ז שם וכן משמע במאירי פ"ג מ"ב וצ"ע אם הרשב"א כיון כזית בדוקא

¹¹⁰ אבל אם מחלקה בצק פטור

¹¹¹ רמב"ם הלכות בכורות פרק ד הלכה א, שו"ע ונו"כ שכ ב

¹¹² רמב"ם שם ושו"ע ונו"כ שם ג

¹¹³ בלבוש הביא דכתיב [שמות יג, טו] כל פטר רחם בישראל, בישראל ולא בגוים, כלומר שיהיה הכל מישראל. וצ"ע ובבכורת ג. איתא כל בכור (שם ב) רבנן סברי בכור מקצת בכור משמע כתב רחמנא כל עד דאיכא כוליה

¹¹⁴ ב"י כתוב בשם תוס' ריש בכורות דסני אפי' באזנה אלא דבתוס' פרק בתרא דעבודת כוכבים כתבו שיש להחמיר להקנות לעובד כוכבים דבר שעושה אותה מריפה כגון הריאה והראש אמנם א"צ שיתן העובד כוכבים מעות שוה הראש או הריאה אלא שיקנם בפרוטה אף על פי ששוה יותר כפלים אפי"ה אין לחוש משום ביטול מקח דאנן סהדי שהישראל גמר ואקני לעובד כוכבים כדי להפטר עכ"ל. דדוקא הכא גבי בכור דכתיב פטר רחם בישראל ילפינן מזה שיהיה הכל בבני ישראל וכן בפרק מרובה לענין מכרו חוץ ממאה שבו דכתיב ומכרו ודרשינן ומכרו כולו דוקא נמצא דהכל תלוי זה בזה ואם ניטל דבר חשוב ממנו בטל הכל. ט"ז שם ג

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

לפיכך המקבל בהמה מן הגוי להיות מיטפל בה והולדות יחלקו ביניהם או שנכרי קבל מישראל כזה הרי אלו פטורים מהבכורה.

יד. מזוזה ... שותפות ... כתב רחמנא למען ירבו ימיכם וימי בניכם

בית השותפים חייב במזוזה¹¹⁵ ודוקא כשבית השותפים ישראלים, קאי וביתך על כל אחד מהם, שכל אחד חייב דהא כתיב בתריה (דברים יא פסוק כא) לְמַעַן יִרְבּוּ יָמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם כל החפץ בחיים חייב, כלומר כל מי שיקיים התורה והמצוה. אבל בית של ישראל ועובד כוכבים פטור ממזוזה דגוי אינו חפץ בחיים שהרי אינו מקיים התורה שהיא החיים, וכיון דחלקו של גוי פטור, גם הישראל פטור דשמא כל המזוזה הוא חלקו של גוי¹¹⁶, וכן חצירות או עירות שמקצת עובדי כוכבים דרים שם, פטורין ממזוזה¹¹⁷.

¹¹⁵ שו"ע יו"ד רפו א

¹¹⁶ רמ"א שם ממדכי ספ"ק דעבודת כוכבים

¹¹⁷ ועיין במ"ז ג כתב הטעם מבואר שם מפני הסכנה פירוש שיאמר שעושין לו כישוף כדאיתא ביומא דף י"א. ומזה יש ללמוד לכל שערי העיר לפטור מפני סכנת המושל בזה. אולם בלבוש כתב דגויים אינם חפצים בחיים, ועיין ש"ך ו' ושם בש"ך ז כתב ומזה הטעם אין עושין מזוזה בשערי רחובות כגון בק"ק קראקא ובק"ק פראג שקבעו שערים ברחובי היהודים ונסגרים בלילה ולא קבעו בה מזוזות לעולם והאי טעמא משום סכנה דעלילות המושל מזומנות היו תמיד על שונאי ישראל ועוד מטעם אחר אין עושין שם מזוזות משום דבודאי יטלוה ויבזוה ואם כן יהיו גורמין בזיון לכתבי הקדש ומכאן למדנו לישראל החוכר חכירות מן השר למכור יין שרף או שכר או מי דבש שקורין שענק ועבדי השר ממלאים הבית בכל יום ורגילים ליקח מזוזות ונוהגין בהם מנהג בזיון שאין לעשות מזוזה באותן פתחים אלא אם כן שהפתח הוא במקום שמור מן העובדי כוכבי שלא יטלו המזוזה ממנה, כ"כ הב"ח.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

